

ným ad a); proto není již třeba, aby nss uvažoval ještě o dalším důvodu úřadu uvedeném shora sub b).

Č. 9760.

Učitelstvo (Slovensko): * Byl-li učitel církevní školy na Slov. disc. nálezem příslušné církevní vrchnosti (§ 23 zák. čl. XXVII:1907) odsouzen ke ztrátě úřadu, není porušeno subjektivní právo učitelovo výnosem ministra škol., kterým se disciplinární nález běře na vědomí.

(Nález ze dne 17. března 1932 č. 4168.)

Prejudikatura: Boh. A CCCLIII/1929.

Věc: Imrich R. v K. proti referátu ministerstva školství a národní osvěty v Bratislavě o disciplinární nález.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: St-1, řím.-katolický učitel v K., byl disciplinárním soudem řím.-katolických učitelů diescese Košické zbaven učitelského místa v K.; rozsudek ten byl potvrzen rozhodnutím synodálního soudu diescese Košické. Stížnost, kterou jmenovaný podal na toto rozhodnutí k nss, byla usnesením nss-u Boh. A CCCLIII/29 odmítnuta podle §§ 21 a 2 zák. o ss, poněvadž rozsudek synodálního soudu diescese Košické jako disc. II. stupňové vrchnosti řím.-kat. učitelů v této diescesi není rozhodnutím neb opatření správního úřadu ve smyslu § 2 zák. o ss.

Nař. výnosem referátu min. škol. v Bratislavě byl zmíněný disc. rozsudek vzat na vědomí.

O stížnosti uvážil nss toto:

Stížnost uvádí, že provedené řízení disciplinární hrubě porušilo předpisy disc. statutu platného pro církevní učitele, zejména proto, že žaloba st-1i doručená obsahovala toliko pojmenování disc. přestupků, z nichž byl viněn, nikoliv také uvedení skutků, kterými se přestupku dopustil, dále proto, že nebyla mu poskytnuta možnost náležité obrany a nebyli připuštěni vývodní svědkové jím vedení. Dále tvrdí stížnost, že žal. referát měl podle § 23 zák. čl. XXVII:1907 nejen právo, ale i povinnost zkoumat, zda bylo v řízení disc. postupováno podle předpisů disc., které musily býti žal. úřadu předem předloženy k vědomosti. Jelikož žal. referát přes tyto vady řízení disc. rozsudek schválil, jest jeho rozhodnutí prý nezákonné.

Nss uznal stížnost bezdůvodnou.

Nař. výnos spočívá zřejmě na předpisu § 23 zák. čl. XXVII:1907 o právních poměrech nestátních škol elementárních a o požitcích učitelů lidových škol obecních a církevních. Podle tohoto zákonného předpisu (odst. 1.) provádí příslušný úřad církevní (vrchnost církevní) disc. řízení (proti církevnímu učiteli) podle svých vlastních předpisů. Odsoudí-li však (odst. 6) vrchnost církevní učitele požívajícího podpory ze státních prostředků, cestou disc. ke ztrátě úřadu, má církevní vrchnost takový rozsudek předložiti do 15 dnů ministru vyuč. Tento může (podle odst 7.)

do měsíce naříditi, aby bylo provedeno nové řízení a bylo učiněno nové usnesení. Neučiní-li tak ministr v udané době, lze rozsudek vykonati (odst. 8.).

Z těchto ustanovení se podává, že disc. rozsudek, působící proti církevnímu učiteli, vydává v případech podle § 23 cit. zák. toliko církevní vrchnost, že rozsudek znějící na ztrátu úřadu musí sice býti církevní vrchností, má-li nabýti vykonatelnosti, předložen ministru vyuč., že však k vykonatelnosti jeho se nepožaduje výslovného schválení ministrem, naopak, že rozsudek nabývá vykonatelnosti i pouhým uplynutím doby (jednoho měsíce), nezakročí-li ministr podle ustanovení předposledního odstavce § 23.

V uvedených předpisech se tudíž dává ministru právo naříditi nové řízení a nové usnášení, avšak není ministru uložena povinnost, aby takto zakročil. Proto a zejména vzhledem k ustanovení posledního odstavce § 23 cit. zák. nelze z ustanovení § 23 vyvozovati nějakých subj. práv učitelských osob, proti nimž vydala církevní vrchnost disc. rozsudek, na to, aby ministr vyuč. disc. rozsudek církevní co do jeho formální nebo materiální správnosti přezkoumal nebo aby dokonce ve prospěch učitele použil svého práva podle odstavce 7. cit. §.

Za tohoto právního stavu nelze tudíž shledati, že by nař. výnos, kterým žal. úřad vzal na vědomí disc. rozsudek jemu předložený ve smyslu § 23 zák. čl. XXVII:1907, byl porušil nějaké subj. právo st-lovo. Opačné tvrzení stížnosti není tudíž důvodné.

Č. 9761.

Dávka z přírůstku hodnoty nemovitosti. — Řízení správní: Nabyvatel, který smlouvou převzal povinnost platiti dávku, je legitimován, aby před příslušným úřadem uplatňoval nárok na odepsání předepsané dávky z důvodu, že jsou splněny podmínky pro věcné osvobození od dávky podle § 52 zák. č. 44/27.

(Nález ze dne 17. března 1932 č. 4313.)

Prejudikatura: Boh. A 3802/24.

Věc: Heřman L. v Nitře proti zemskému úřadu v Bratislavě o dávku z přírůstku hodnoty nemovitostí.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: St-l koupil smlouvou trhovou z 15. května 1927 nemovitosti ve vložce č. . . . města Nitry. Platebním rozkazem z 29. září 1927 vyměřena byla dávka z přírůstku hodnoty nemovitostí zcizitelům. Podáním z 9. listopadu 1927 žádal st-l vzhledem k tomu, že podle trhově smlouvy placení dávky převzal, aby dávka byla odepsána, ježto dům zboural a provádí tam novostavbu (§ 52 č. 2 zák. č. 44/27). Žádost tato byla obecním zastupitelstvem a v cestě instanční okresním úřadem a posléze nař. rozhodnutím zamítnuta.